

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715201418
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715201418.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P. O. BOX 205 proti žalovanému T. X., A.. XX. XX. XXXX, W. Q., X. Č.. W. XXXX/XX v konaní o zaplatenie 4 535,44 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 468,02 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 05. 03. 2012 do zaplatenia o nároku na zaplatenie sumy 344 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne do sumy 172 € od 05. 03. 2012 do zaplatenia sa zastavuje.

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 3 723,42 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 05. 03. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 434,25 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu číslo X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod variabilným symbolom XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde 05. 02. 2015 sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 4 535,44 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 05. 03. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že so žalovaným dňa 21. 09. 2010 uzavrel zmluvu o pôžičke č. 5006184, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku v celkovej sume 8 514 €. Pôžičku sa žalovaný zaviazal splácať v 99 mesačných splátkach v sume po 86 €, avšak z tejto sumy ku dňu spísania žaloby žalovaný zaplatil len 1 032 €.

Žalobca preto v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, listom z 23. 02. 2012 vypovedal zmluvu a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade splátok jednorázovo, žalovaný však dlh nezaplatil a žalobca bol preto nútený obrátiť sa žalobou na súd.

V priebehu konania žalobca listom z 29. 04. 2015 súdu oznámil, že pohľadávku voči žalovanému, ktorú uplatňoval žalobou, postúpil na obchodnú spoločnosť, ktorá je označená v záhlaví tohto rozsudku a súhlasí s tým, aby ho táto spoločnosť ako žalobca v konaní nahradila.

Následne nový veriteľ žalovaného, obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku, listom zo 04. 05. 2015 súdu navrhla, aby pripustil zámenu v osobách účastníkov konania na strane žalobcu podľa

§ 92 ods. 2 O. s. p. a, aby pôvodný veriteľ (postupca pohľadávky proti žalovanému) z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpil nový veriteľ (postupník).

Súd takúto zámenu v osobách účastníkov pripustil uznesením sp. zn. 10C/59/2015 zo dňa 22. 06. 2015.

Následne nový žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 01. 07. 2015 zobral žalobu späť v časti, kde sa domáhal zaplata sumy 468,02 €. Uviedol, že táto suma bola pôvodne uplatňovaná titulom zmluvných pokút, ktoré žalobca pôvodne požadoval a tak žiada už len zaplata sumy 4 067,42 € spolu s príslušným 9 % úrokom z omeškania ročne od 05. 03. 2012 do zaplata, pretože táto suma predstavuje rozdiel medzi predpísanými splátkami na úver vo výške 5 099,42 € a pokutami predpísanými vo výške 468,02 €, a od ktorej sumy bola odpočítaná suma úhrad žalovaným vo výške 1 032,00 €.

Ďalším podaním zo dňa 22. 03. 2016 žalobca zobral ešte v ďalšom rozsahu žalobu čiastočne späť. Uviedol, že žalovaný po podaní žalobného návrhu na pohľadávku zaplatil spolu 172 €, a to úhradu vo výške 86 € dňa 30. 04. 2015 a úhradu vo výške 86 € dňa 30. 06. 2015. Po započítaní týchto úhrad na najskôr splatné splátky, zostáva k úhradu v poradí 15. splátka úveru v sume 86 € s dátumom splatnosti dňa 20. 10. 2011 a 16. splátka úveru zročné k 20. 01. 2012, a nesplatená časť predčasne zosplatennej istiny v sume 3 723,42 €. Žalobca na splátkach, ktoré boli zročné 20. 12. 2011 a 20. 01. 2012 v celkovej sume 172 € z dôvodu ich premlčania ku dňu podania žaloby naďalej netrvá, preto žalobca berie svoj návrh v časti úhrad žalovaného zo sumy 172 € a v časti premlčaných splatných splátok v sume 172 €, čiže v časti 344 € s príslušajúcim príslušenstvom späť, a v tejto časti navrhuje konanie zastaviť. Žalobca teda žiadal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 3 723,42 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 895,42 € od 05. 03. 2012 do 30. 04. 2015, zo sumy 3 809,42 € od 01. 05. 2015 do 30. 06. 2015, zo sumy 3 723,42 € pod 01. 07. 2015 do zaplata a aby mu ďalej zaplatil náhradu trov konania.

Vzhľadom na takéto čiastočné späťvzatie žaloby súd konania o nároku žalobcu na zaplata sumy 468,02 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 05. 03. 2012 do zaplata a o nároku na zaplata sumy 344 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 172 € od 05. 03. 2012 do zaplata (2 premlčané splátky) zastavil podľa § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p..

Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril písomným podaním zo dňa 09. 10. 2015. V tomto podaní uviedol, že sa pokúšal s pôvodným žalobcom dohodnúť na odlišnom splácaní žalovanej sumy a úrokov z omeškania, a bola mu prisľúbená možnosť splátok, a pre neho vyhovujúceho riešenia, ktorú ale pôvodný veriteľ nedodrжал. Preto žiadal o preskúmanie celého prípadu, vrátane dohody o výške úhrady a úrokov z omeškania, vzhľadom na to, že pôvodne mu mal byť prisľúbený nový splátkový kalendár.

Vo svojej výpovedi na pojednávaní žalovaný uviedol, že celý úver zobral v snahe pomôcť jeho sestre, pričom si neuvedomil o koľko eur spomínaný úver preplatiť. Navyše v tomto období mal ďalšie úvery od Slovenskej sporiteľne, takže bol mimoriadne zadlžený a dostal sa do finančných potiaží a preto úver nedokázal splácať. V tejto chvíli je poberateľom dôchodku vo výške 466,10 €, z ktorého sú mu vykonávané exekúcie na úhradu rôznych dlhov a jemu zostáva už len minimálna suma na živobytie.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 21. 09. 2010 uzavreli zmluvu o pôžičke čísla uvedeného v žalobe. Žalovanému bola takto poskytnutá pôžička vo výške 3 920,20 €, pri mesačnej splátke 86 €, počte splátok 99, RPMN 24,30 %, ročnej úrokovej sadzbe 24,30 % a priemernej hodnote RPMN 18,59 %. Termín konečnej splatnosti pôžičky bol december 2018 a celkovo mal žalovaný zaplatiť 8 514,00 €, čiže jeho celkové náklady ako náklady spotrebiteľa na túto pôžičku predstavovali 4 593,00 €. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky veriteľa, v zmysle ktorých bol žalovaný povinný splácať úver za predpokladu, že v splátkovom kalendári, ktorý bol súčasťou zmluvy, nie je stanovené inak, splácať úver do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Ako potom súd zistil pôvodný žalobca v súlade s článkom 12 bod 2 vypovedal zmluvu listom z 23. 02. 2012 a žiadal žalovaného, vzhľadom na omeškание s úhradou splátok, zaplatiť dlh do 5 dní od

doručenia výpovede. Výpoveď bola žalovanému doručená podľa podpísanej doručenky 28. 02. 2012, z čoho vyplynulo, že zvyšok úveru bol povinný zaplatiť do 04. 03. 2012, keďže rok 2012 bol prestupný a február mal 29 dní.

V konaní nebol produkovaný dôkaz, mimo vyjadrenia žalobcu, že by bol žalovaný žalobcovi zaplatil dlh dňu vyhlásenia rozsudku.

Žalobca sa stal následne veriteľom voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel ako postupník s pôvodným veriteľom dňa 01. 04. 2015.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu nie je dôvodná v celom rozsahu.

Súd mal vykonaným dokazovaním nepochybne preukázané, že žalovaný s pôvodným veriteľom uzavreli platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z. z..

V čase však, keď súd rozhodoval platilo ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z..

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V čase, keď súd rozhodoval bolo účinné ust. § 52 ods. 2 tretia vety Obč. zák., podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva.

Avšak aj pred 01. 05. 2014 na právne vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom, napriek tomu, že úverová zmluva je primárne upravená Obchodným zákonníkom (zák. č. 513/1991 Zb.) je nutné inak aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a oporu pre takýto záver poskytovalo aj v čase uzavretia zmluvy platné ust. § 52 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Preto podľa presvedčenia súdu, vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú úpravy premlčania nárokov, predovšetkým § 100 až 103 Obč. zák.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na premlčaciu dobu upravenú Občianskym zákonníkom sú premlčané všetky nároky žalobcu, ktoré sa stali zročné v dobe dlhšej ako tri roky pred podaním žaloby, teda ktoré sa stali zročné pred 05. 02. 2012.

Ako vyplynulo z prehľadu splátok a úhrad, po tomto dni sa stal zročný zvyšok istiny vo výške 3 723,42 €, teda suma, ktorá predstavovala nezaplatený zvyšok úveru zosplatnený na základe vypovedania zmluvy. Tá podľa prehľadu splátok a úhrad bola zročná 20. 02. 2012. Preto len túto sumu súd žalobcovi priznal titulom nesplatenej istiny úveru spolu s úrokom z omeškania ročne od 05. 03. 2012, keďže mala byť zaplatená, vzhľadom na vyššie uvedené do 04. 03. 2012.

K tejto sume súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania, ktoré nachádzajú právnu oporu v ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, totiž výška úrokov z omeškania sa spravuje občianskoprávnymi predpismi.

Vo zvyšku uplatneného nároku, keďže žalobca žiadal vo svojom poslednom podaní viac, súd žalobu zamietol.

Súd žalobu zamietol totiž v tej časti, kde žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z vyšších súm, a totiž zo sumy 3 895,42 € od 05. 03. 2012 do 30. 04. 2015 a zo sumy 3 809,42 € od 01. 05. 2015 do 30. 06. 2015, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný mu po podaní žaloby časť pohľadávky zaplatil. Súd však nemohol priznať príslušenstvo, teda úroky z omeškania zo splátok, ktoré boli premlčané, nakoľko nepremlčaná bola len suma 3 723,42 €.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Žalobca nebol v konaní v celom rozsahu úspešný a jeho neúspech možno vidieť tam, kde žalobca bez zavinenia žalovaného zobrať žalobu späť v rozsahu sumy 468,02 €, ale aj v tej časti, ktorá tvorí rozdiel medzi sumou požadovanou po späťvzatí sumy 468,02 € a priznanou istinou, nakoľko tento rozdiel, ako súd konštatoval, bol premlčaný. Preto istina vo výške 3 723,42 € predstavuje úspech žalobcu a rozdiel medzi sumou 4 535,44 € a sumou priznanou vo výške 3 723,42 €, predstavuje neúspech žalobcu, jedná sa o sumu 812,02 €. Táto suma predstavuje približne 18 % pôvodne uplatňovaného nároku. Z toho vyplýva, že žalobca bol úspešný v rozsahu 82 %, čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom, teda rozdiel medzi 82 % a 18 %, teda 64 % pôvodne uplatňovaného nároku. Súd preto mohol žalobcovi priznať len náhradu trov konania v rozsahu 64 % účelne vynaložených trov konania. Žalobcovi vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku zo žalobného návrhu v sume 272 € a ďalej mu vznikli trovy právnym zastúpením, pričom trovy právneho zastúpenia boli priznané a vyčíslené podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia sú tvorené odmenou právneho zástupcu žalobcu za dva úkony právnej služby po 160,99 € a režijným paušálom za 2 úkony právnej služby po 8,39 € ako aj 20 % DPH, a spolu predstavujú sumu 406,51 €. Spolu trovy konania so zaplateným súdnym poplatkom predstavujú sumu 678,51 € a 64 % tejto sumy predstavuje sumu 434,25 €. Len v takejto sume súd žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.